

ПІД ЗНАКОМ БАНКРОЦТВА КАПІТАЛІЗМУ ТА ПЕРЕМОГ БІЛЬШОВИЗМУ

Нечувана мавпатаб і небувало глибока — з часів післявоєнної кризи — господарча криза обняла геть усі капіталістичні країни: великокапіталістичні метрополії, напівкапіталістичні та колоніальні, промислові та аграрні країни. Криза не відрізняє республік від монархій, парламентської "демократії" від фашистської диктатури.

На ринках капіталістичного світу скапучуться гори товарів, гине величезна кількість харчових продуктів, і їх знищують, виробництво скорочують на 40—50%, засівну площу зменшено на 30—40%. Водночас у всіх капіталістичних країнах 35 мільйонів безробітних благають праці та хліба, трудящі маси голодують та вмирають із голоду. Ще ніколи не виявлялася так виразно безглуздість капіталістичної системи, як за теперішньої кризи.

По всіх країнах буржуазія розгорнула неспадний наступ на трудящі маси, намагаючись скинути на трудящу людність усі згубні наслідки кризи. Масове безробіття, зменшення зарплати в якнайбурхливіших формах касування соціального законодавства, збільшення мита та подорожжаних харчових продуктів, нові податки та люте пригнічення пролетарських мас і колоніальних рабів капіталу, — все це прирікає цілі народи на голод, злидні та розпук.

На сніпах трудящих мас різні капіталістичні угруповання провадять свою конкурентну боротьбу, яка тим більше загострюється, чим більше буржуазія кожної країни своєю кровожерною політикою розхитала свій внутрішній ринок. Капіталістичні держави споруджують чимраз вищі митні кордони, забороняють дозвіл, видають "експортну" пресу, провадять приховані та одверті економічні війни. Все це свідчить про величезне загострення імперіалістичних суперечностей і спричинює гарячкове зброєння до війни, військові сітки та дипломатичні маневри капіталістичних урядів. Увесь капіталістичний світ наповнений порохом для нових імперіалістичних воєн та революцій.

Трудящі маси капіталістичних країн, зазнаючи голоду й злиднів, бачать, як буржуазія безсила проти кризи свого го-

сподарства, як пишномовні обіцянки та облудні слова про "скоріє поліпшення" швидко сходять на ніщо, поступаючись перед упертими фактами. З безлічі мільйонів сердець та голов виривається питання: "А чи не треба якнайшвидше змінити ту систему, що спричинила такі злидні?" Не тільки маси революційних передових пролетарів, дрібних ремісників та трудящих селян доходять до висновку:

— Дая того, щоб ми могли жити, капіталізм мусить умерти.

Перед очима всіх цих мільйонів мас стоїть СРСР — провідна зоря для всіх визискуваних та пригноблених. По 13-ох роках найогидніших брехон та наклепів тепер навіть буржуазія мусить, скрегоучи зубами, визнати, що будівництво соціалізму в СРСР є самодійсністю, що п'ятилітка є факт, який надзвичайно успішно забезпечує для класу капіталістів справу ідеологічного опанування мас. Протягом 13 років світовий капітал з місця в місця прокорував "крах більшовизму", а тепер, під час найгіршої кризи капіталістичної системи та найнебезпечнішої скрути, він мусить признати велетенське досягнення ріднянського господарства та галасувати, що вони загрожують цілому капіталістичному світові.

Протягом 13 років визискувачі плакали ілюзію, може повавлення радянської влади, визволять їх із найгіршого кошмару, а тепер вони мусять визнати, що за більшовицькою владою стоїть 160-мільйонний нарід, який за проводом компартії не тільки творить щодня нові чудеса соціалістичного будівництва, а й готовий до останньої краплі крові боронити свою соціалістичну батьківщину й свою волю від світового капіталу.

Піднесення соціалістичного господарства в СРСР надзвичайно загострило загрозу капіталістичній інтервенції. Якби навіть недавні процеси "Промпартії" та контрреволюційних меншовиків не дали нових доводів, пролетаріат усіх країн однаково знав би, що міжнародний імперіалізм докладає всіх сил, організуючи збройну інтервенцію проти першої пролетарської держави. Тоді як папа римський закликає до "хрестового походу", коли англійський нафтовий король

Детердінг об'їздить одну з одній капіталістичній столиці і проповідати війну в обороні "християнства та культури", коли американська комісія Фиша розпалює кампанію проти "примусової праці" в СРСР, а аграрі всіх країн провадять кампанію проти так званого радянського домпінгу, — Бріан через своїх генштабістів готує армію Польщі, Румунії та інших країн до збройної інтервенції, а сам намагається під гаслом "пан-Європи" заліпити блок капіталістичних країн проти Радянського Союзу.

Світова криза капіталізму надзвичайно збільшила загрозу війни. Але водночас вона так само збільшила й переміщення війни проти СРСР, бо в багатьох капіталістичних країнах економічна криза так загострилася, що може обернутися на кризу класового панування буржуазії. По тих країнах, де буржуазія ще недавно сподівалася приборкати трудящі маси методами "демократичного" пригнічення, щоб забезпечити своє класове панування, як от у Німеччині та в Англії, вона дедалі одвертіше вдається до метод фашистського насильства. Фашизм цілком одверто пишеться перед своїми та чужоземними капіталістами своєю "ролею"

"останньої застави проти хвилі більшовизму, що підноситься", а буржуазія, що дедалі більше боїться революції готує безлічких застережень кинутих в обійми фашизму. Навіть там, де буржуазія не йде за прапорами Гітлерів та Гугенбергів, вона вже засвоїла їхню політику і, ховаючись за жалюгідними фразами, нещадно застосовує її проти революційного руху.

По інших країнах, де фашизм узяв владу ще перед кризою, як от в Італії, у Польщі, в Іспанії, криза капіталістичного господарства якнайбільше захитала також політичну систему фашизму. Крах фашистської диктатури в Іспанії є виразний доказ цьому.

В обставинах такого політичного зрушення капіталістичної системи знаходять підпору у близькому фашизму — соціал-фашизму. МекДоналд в інтересах англійської буржуазії розстрілює колоніальних рабів Британської імперії і дедалі більше знижує життєвий рівень англійських робітників; реформістські вацки Сполучених Держав домагаються президентів Гугенберга приборкувати голодні маси безробітних. Німецька соціал-демократія "толерантно ставиться" до диктаторського уряду Брюнінга і торує шлях одвертому фашизму, а еспан-

ські соціал-демократи з урядом Замоори розправляються з демонстрантами-робітниками та трудящими селянами. Соціал-демократія знає кризу разом із капіталізмом і намагається врятувати його життя, мов своє власне, від дедалі вищої хвилі пролетарської революції. Комунізм проти капіталізму — такі два бойові класові фронти протистоять один одному.

Н. Нойбауер.

РАЙОННІ ПРЕСОВІ КОМІТЕТИ У ВІННІПЕГУ РАПОРТУЮТЬ ПРО СВОЮ РОБОТУ

В недавні, 24 травня, вранці відбувся спільний збори комітетів усіх десяти пресових районів у Вінніпегу, на яких товариші й товаришки дали звіт про свою роботу, вказували на недоліки та планували, що потрібно для роботи.

Це перший раз в історії наших пресових кампаній виконано такого способу й мови нема, що робота налагодується досить туго. В самій роботі зараз набирається й досвід.

Цікаво було слухати звіт товаришів і товаришок. В тих районах, де комітети самі роботи не занедали, вже є наслідки.

1-й район, як сказав представник комітету, повів роботу налагодує, має вже певну кількість нових передплатників, зібрав вже коло сотні доларів. Не всі члени активно працюють, але та частина, що працює, то береться ширше.

2-й район — половина членів працює, а половина занедає. Все як завжди, поверх 80 дол. зібраних та 400 нових передплатників.

3-й район роботу поліпшує. Зібрав вже коло 120 доларів. Ще мало зроблено в кампанії хата від хати. Працює коло 20 осіб.

4-й район так само, як і попередній. На руках є вже 61 долар, але гроші на руках колекторів. Працює 15 товаришів і товаришок.

5-й район був найкраще зарекомендований в недавні збори. Зібрано понад 80 доларів, 5 нових передплатників. Заван не влаштували.

6-й район — на збори не прийшов ні голова, ні секретар комітету, лише двоє товаришів, які можуть тільки сказати за свою роботу, а що робить комітет не відомо. Чому ніхто з зарадбів комітету не прийшов на

збори? Перевибрано новий комітет.

7-й район так само слабо покотив свій спільний звіт у звіт не мав. 8-й і 9-й райони працюють спільно і проявляють активність. План кампанії зроблено. В роботу втягнуто коло 75 товаришів і 35 товаришок. Комітет влаштував вже пару забав з добрим наслідком, має вже кілька нових передплатників. Підсумків не робив ще, бо не мав чим дати задоволення.

10-й район роботу розділив. Робота утруднюється тим, що район цей дуже розкиданий. Працює 10-х членів і членівки.

По зйїтам комітетів, то тільки в 8-м і 9-м районах є сформована група Секції Молоді, яка забрала лісти й працює. В інших районах мододь роботу занедає, за винятком кількох одиниць.

4-й район також роздав лісти деяким членам Секції Молоді, але як вони працюють, не знає.

Загально-комітетів склали вже і в адміністрації коло \$600.

Колектори скариються, що деякі члени наших організацій, щоб зібрати колектора, кажуть, що я сам дістаю лісту, або сам занесу переадресу до адміністрації. Тому на цьому місці ще раз пригадуємо, ніхто не повинен бути головою районних комітетів лістів не роздає, тому тільки присланий комітетом колектор є уповноважений зборами. На його руки і тільки на його треба складати передплату, або пресфанд.

Клімечко все членство